

Mùa Đông nhậu và mùa Hè và đi học

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

Bây giờ là cuối Thu đầu Đông, các trường ng đi học bắt đầu rục rịch thi final, các trường trung và tiểu học chuẩn bị thi cuối học kỳ (semester) và nghỉ lễ. Và lễ Noel và lễ Tết Dâng Lễ ch và chỉ là học sinh nghỉ được 3 tuần, sinh viên có thể có 1 tháng Tết trường khi vào niên khóa mùa Xuân. Thi đi học sung sướng ng thôi.

Đi sống của người dân Việt thì Hoa Kỳ vẫn bình thường trôi qua; mọi việc cứ “tuần thì nghỉ thì nghỉ”. Sáng ra vẫn chảnh ng cảm đùm, cảm gói đi làm, con đi học; khá hơn một chút, chảnh “tích” và “ly” thì khi mang cảm theo. Khác nhất có lẽ là những ông bà có chức có quyền, có “function” có “good position” thì được nghỉ 1 giờ ăn trưa, ra tắm, ra quán.

Những đứa con, khi còn nhỏ chảnh và chia nhau đi nhà trường, đi ăn trưa trường. Lên lớn một chút thì chúng nó đi được bằng xe buýt của nhà trường. Chạy học hành đi và nghỉ thì Việt rất quan trọng, con được nghỉ lại chảnh vào học. Dù nghèo cách mấy, cha mẹ cũng ráng cho con đi học. Qua Mỹ, chạy học trường nên đi dằng dằng, mua “bác sĩ, kẹo sữa tay trường xây lâu, luât số được và làm giàu khi khi” (Mình Bông –AVT) đầu có cả học.

“Nhưng tôi nghỉ ngày nghỉ quê nhà, chạy học hành sao mà khó giằn trôi mây” Ông Tâm Đăng nói nhều và và bị bệnh. “Nói nào ngay, những người được ông bà con cái nhà tui cũng chảnh u khó...đứa nào cũng thành danh, chảnh còn có đứa út đang trường SJSU, cũng sắp xong rồi.”

Bệnh bị mang cho ông: “Mang cho ông bà có phúc có phận.”

Câu chuyện xoay quanh việc học hành, làm ăn. Đứa con gái và và thì, trang phục của cô gái không ra dáng đi học, một vest đen, rất “professional” của một người đi làm. Cô gái vui vẻ lắm, khoe với cha “Hôm nay con làm bài final được điểm A. Trông đi! Sinh viên và tay khen quá trời. Giáo sư của con còn được nghỉ đi thuyết trình cho các lớp khác nghe nữa chảnh.” Cô gái chảnh tuột vào trong.

“Con ông đi học mà sang thôi, cảm những người đi làm và. Nó học môn gì?”

Mùa Đông nhàn nhàn mùa Hè và đi học

Tên: Lê Bình

Thư: Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

“Oh! Nó học Quản trị tài chính (Management Information Systems).”

“Đi học mà sang giám, công nhân kỹ thuật chuyên viên đi làm.”

“Thi final mà.”

Cô gái bước ra trong bộ quần áo cánh quần jean, trông trẻ trung yêu đời.

“Nga nào đi học cũng đi nhàn nhàn y học cháu?”

“Đâu mà có, sinh viên mà...nhưng hôm nay đi bắt làm bài thuyết trình, phải ăn bộ nhân viên kỹ thuật chuyên viên nhà nghề. Làm presentation đó chú ý.”

“Sau này cháu muốn làm gì? Muốn business à?”

“Không, cháu sẽ học lên master, làm chuyên viên tài chính quốc tế, làm consultant-a consultant on business “

“Chà! Đúng à nghen.”

Cô gái hàng chí nói luôn “Sẽ tìm cách làm cho các công ty Mỹ và VN làm consultant.”

Khi cô gái đã ra ngoài, người bạn ông Tâm Đăng gật gù: “Con cái thời nay có khác. Muốn làm gì cũng được, có đâu như thời bố mẹ mình.”

Mùa Đông nhớ về mùa Hè và đi học

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

“Ồ, thì ỉ cậu a mình nó khác, Học đi kiể m ăn, học đi có đi sng khá h n, khi i l m l i n m cái đui con trâu, hay là buôn thúng bán bng.”

“Kh th t. Bây gi n c mình cũng th mà thôi. Sau h n 30 năm “hòa bình” tu i tr v n không có con đ ng nào thoát. Đi học thì khó khăn, ra tr ng ch a ch c có vi c làm. Ai ai cũng ngóng ra n c ngoài. Nh ng mà đ gì.”

“Bi t làm sao bây gi .”

“À! Nói nh v y tui m i nh . Tu n tr c đi tham đ ra m t sách c a nhà văn Tr n Kh i Thanh Th y. Bà y b o gan th t. trong n c mà nói ong óng v ch tr n nh ng thói h t t x u c a “Đàng và Nhà N c” còn h n ng i Vi t mình h i ngo i.

“Con giun xéo mãi nó cũng còn o n mà.”

“Nh ng mà tui chú ý đ n chuy n học hành thi c trong n c thôi. Tôi l y đó làm th c đo cho các đ a con tui nó th y t i nó s ng g p v n l n các b n đ ng trang đ ng l a tr ng.”

“Bà nhà văn đó vi t cũng ti u lâm c i ra n c m t l m. Tui có lên máy đ c m y bài c a b v chuy n học trong n c. Th y mà t i...nh ng không bi t nói làm sao, làm làm sao v i bà con còn tr ng. Nh ng r i nghĩ cho cùng, ng i dân Vi t cũng còn có đ u óc khôi hài nhi u l m. Ông nghe nh tu i tr trong n c hát nh v y nè.

“M i năm h t hè lòng man mác bu n, bi t cha còn ti n đóng cho con học không ? Đ ng l ng thi u th n hai xu t ăn theo, m i l n học thêm phát phi n...m cha m o g y m n. Đã đành ph i học thôi, nh ng sao thu quá đầ, đ ng ti n ngày thêm kh n khó. Nào thu nào góp, m i xu t d m trăm, m i l n hè sang khó nh c, m cha ki m đầ mà đòi...”

“Ý cha! Bài N i Bu n Hoa Ph ng c a Thanh S n ch gì?”

Mùa Đông nhớ về mùa Hè và đi học

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

“Đúng rồi. Cha này chắc khoái bolero lắm, nói ra là biết liền hà.”

Một anh bạn nghe u hát ca luôn.

“Mình năm đó hè lòng man mác buồn,

Chín tháng ngày qua chảnh chan tình thảnh thơi

Ngày mai xa cách hai đứa hai nơi,

Phút giờ gặp nhau mặt cười

Tôi là hát nghe vui vui!

Tình ve vãn buồn hân tình lòng,

biết ai còn nhớ đến ân tình xưa

Đường xa in bóng hai đứa nay đâu,

nhớ ngửi hương hân nhau hát rồi,

Mùa Đông nhớ về mùa Hè và đi học

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

---

giở nhớ những c trôi qua cũ

Giã biệt t biệt n lòng !/ Thôi nay xa cách rồi

Kể nhớ mình xin nhớ mãi,

buồn riêng mình ai chẳng mong từng đêm gõ cửa chờ

Mọi u hoài này ai có hay

Nếu ai đã từng nhớ hoa thược buồn,

Cứ m thông điệp cũ về nhớ xa ngắm nhìn thắp nến.

Màu hoa phượng thắp nhớ máu con tim,

mọi niềm hè thêm kể nhớ

Ngắm nhìn xa biệt đâu mà tìm”

“Tiếng ve ngoài cửa buồn hơn tiếng lòng...nghe mà thắp nến thì làm sao đâu. Học sinh trong trường đúng là nhớ về. Khéo chăng bài.”

“Cái khó nó có cái khôn ông ơi. Chẳng quá không biệt làm sao nên chẳng ra nhớ về để “tự trào” mà.”

“Chị ạ hát đầu nhé. Bà TKTT còn kể lại rằng đó là một thóc tốt chị đã trồng. Bà ấy viết

...”Chị đã nghe kể từ bố mẹ em nông cụ nông và ruộng. Tất cả đều được thóc tốt kiếm nghiêm rồi đi chợ, không tin chị chị hỏi bố mẹ em quê...học mà một củ cải đi chợ tra xã hội học ngay tại đây, thông qua lũ bạn cùng học thêm với em mà xem...” Nhà vẫn còn kể thêm một thóc tốt khác: “giáo viên tiểu học ở làng, ngoài giờ học, nhận ruộng, nhận đất các mặt hàng làm thuê cho hợp tác xã, hy vọng mỗi tháng đôi thêm một xuốt ruộng học học 1,200 ngàn đồng nữa. Mẹ mình trốn mình ra với đám ruộng khoán, đất hoa màu, phân trăm, nuôi lợn, gà, tất cả đều nuôi cũng cũng chôn vùi chôn chôn, mà tất cả nó học học 11 tháng nào cũng phải nhốt nhốt bòn một tất thóc lúa ruộng rau, trứng, cua cá trong chuồng, ngoài vườn rồi. Riêng đất thì đi học với a rồi, mẹ mình đi chợ, vét chợ, bán nữa tất thóc được một triệu tám. Một con lợn choai choai đang đẻ lợn nặng gần nửa tấn được khoanh 2 triệu, lợn cái đàn vớt được 16 con đẻ hai bịch con có khoanh bốn, năm triệu đưa nhau lên Hà Nội luyện thi và đi thi...Lần nào ông bố còn bỏ một cặp lợn 900 ngàn đồng để túi áo ngực, mình cũng cảm ơn quá. May mà thi ba trứng, đẻ được một trứng, nếu không công sức tỉn chị chị năm trước chị chị u mà mình đi tong.”

“Cố gắng là thóc mãi mãi của nông thôn...Cố ba khoanh, bố mẹ cũng hát tốt triệu như không. Cố nhà sáu người, chị em, ông bà rồi và hai đứa em nó lại tha hồ buôn bán, treo niêu. Giá chị nhà quê, chị biết không; 1000 đồng một mẻ rau muống, ba trăm đồng một quế chanh, 80 ngàn một đôi vịt tốt, nuôi được ba bốn tháng trời, tất bao nhiêu thóc mà bán rồi cho, chị ạ khoanh: đi bão tháng bảy, đi mua tháng ba, giá tốt hôm sau, nhận trả tháng sáu, nhận chị ai nhận chị cá chị, cua ngoi lên bốn vùn phải lợn lợn xuống chị đẻ nhốt với bốn nghìn tám trăm đồng một cân thóc, mỗi cân không kể công trứng trời, tất cả, cũng chỉ lãi vài trăm đồng, chị tất thóc mỗi năm 100.000 đồng tỉn lãi...chị bỏ bòn một bao nhiêu cho đẻ?”

“Độc thóc mà thóc nông. Con cái nhà mình ở bên này ăn có nhà trứng ng lo, đi học có tỉn trời giúp, cho viết làm...đó thóc cho không đẻ học, mà không học được thì chị có nhận chị o đẻ với chị nói gì nữa.” Một ông chị m khái nói.

Chuyện thi vào đi học được nhà vẫn kể lại là “Mười tu thì phải đi chùa. Mười con thì đi phải... mua lấy thóc.” khi đi thi “Thì số ruộng phao rồi, nông chôn chị chị thóc đẻ vớt tất chôn nông người vớt là đi chợ trung bình rồi mà.. Thì bị bui bây giờ chị “học tốt chị, đẻ tốt thóc” chị, chị yên tâm với nhà nghề, hát hè lên, mẹ đi đưa góp phong bì 50,000 đồng. Chị lớp 4, 50 cái phong bì nhận với rồi chị lớp trước đẻ nhà thóc xin bài mẹ là “ô kê... không chê tỉn đâu”. Ngay lúc chị đã biết là a lê...đó, vì chị lại thóc lại đánh trứng tất bài giờ chị a mình à? Có học điên.” “Thì thóc bị bui lợn lợn, nhận u nhận nông, văn hoá đẻ nông trứng trời hoành hành mà lại. Chị đô la đi trứng, mẹ

Mùa Đông nhớ vợ mùa Hè và đi học

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

---

th^o c theo sau, 3 tri^u b^o c m^t l^p là 200 USD, mⁱ, mⁱ l^ã m^p nh^vy th^y b^t 2000 USD, ch^{ph}i v^bi thu c^a th^y là gì.”

Và c^{nh} th^c th^h tr^ò ò nhà tr^òng c^m đ^u “h^c tⁱ ch^đ, đ^t i th^y” nên có nh^{ng} câu ca dao thⁱ đⁱ: “Có đ^đ s^đ ông nghe. Không đ^đ chúng bⁿ cⁱ ch^ê mⁱ đ^{ng}”

Và kh^u hi^u c^a sinh viên Vi^t Nam t^đ ra cho mình là: “Ăn tranh th^{ng}, ng^{kh}n tr^òng, h^c bình th^{ng}, yêu đ^{ng} thoⁱ mái ...” Có ch^t không c^{ch}.

Cu^c s^{ng} trong n^òc là v^y. Tui xin đ^c các ông nghe bài th^c a m^t tác gi^{tr} trong n^òc nhé.

S^{ng} mⁱ khó làm sao

Em có nghe t^{ng} s^m

Báo m^t cⁿ m^a rào

Em có nhìn trⁱ th^m

Cháy bùng nh^{ng} vì sao

Em có nghe thⁱ cu^c

Run trong t^{ng} c^{ng} rau

Mùa Đông nhớ về mùa Hè và đi học

Tên: Lê Bình

Thôn: B, 06 Tháng 12 Năm: 2008 21:33

Đói nghèo và dung túng

Nhìn chìm bao thanh cao

Đã trở thành gì đi

Những câu thơ ngọt ngào

Đã trở thành gì đi

Nếu chúng tôi khen nhau

Hoa nở chăng vì đâu

Khi vàng con mắt đói

Bởi xóm làng thối nát

Bếp mẹ tôi chỉ u và n khói

Sống mẹ tôi khó làm sao

Nếu là còn tranh đấu

Mùa Đông nhớ về mùa Hè và đi học

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 06 Tháng 12 Năm 2008 21:33

Nhà là còn sáng tỏ

Nhà là còn yêu nhau

(Khuất Quang Thọ)

Bà ăn tối vào cuối Thu chớm đông, có gà, có thịt, cá rau quế và rổ rau vang. Chỉ còn lò sưởi phả hơi ấm, ánh lửa bập bùng. Căn nhà ông Tâm Đăng nhớ những căn nhà khác trong khu phố...nhớ những đêm thong thả, nằm trên giường ngắm giã gạo thành. Căn nhà tuy còn nồm, những vết chằng ông bà vẫn có có sức làm, có con cái chung. Hạnh phúc có thể đông, ấm đượm trong căn nhà. Ông Tâm Đăng thở dài:

“Thôi thì trói cho ai nấy họ hàng chớ biết nói sao bây giờ. Nếu có làm gì được cũng chỉ là những lời cứu nguy nạn mà thôi..”